

Sagan om det nya arbetslivet

En saga av Oscar Berg

Det var en gång ett land
där de vuxna arbetade i
särskilda hus som
kallades kontor. De tog
sig på olika sätt dagligen
fram och tillbaka mellan
sina hem och kontoren.

Kontoren bestod av långa korridorer med en massa små rum. Varje rum var som en liten ö där de vuxna kunde sitta och tänka och arbeta i lugn och ro. Det var skönt. Och lite ensamt.

Vissa svåra uppgifter var så svåra att de behövde samarbeta. Men det var svårt när de satt i olika rum, så därför träffades de i mötesrum. Ibland träffades de också när det var dags för fika.

Så en dag bestämde sig de
som bestämde över
kontoren för att ändra allt
— de rev väggarna mellan
rummen! Nu skulle det
bli lätt för alla att träffa
varandra och arbeta
tillsammans!

Men det blev också lite rörigt. Många hade svårt att fokusera på arbetet. Dessutom måste de hitta en ny plats varje dag. Och när de behövde samarbeta var de få mötesrummen ofta upptagna.

För att kunna arbeta
ostört började fler att ha
på sig hörlurar. Därför
pratade och samarbetade
de allt mindre med
varandra. Det var ju svårt
med hörlurarna på.

Plötsligt en dag kom en smittsam sjukdom till landet. För att stoppa smittan fick inga träffas i grupp. De vuxna ombads åka hem och göra om sina hem till små kontor.

I början var det konstigt,
men också skönt. För i
hemmets lugna vrå kunde
de arbeta utan att bli
störda. De kunde återigen
tänka djupare tankar och
arbeta fokuserat med sina
uppgifter.

De sparade också tid när de inte behövde åka till kontoret varje dag. Nu fick de mer tid till att umgås med sina familjer, ta hand om hemmet, gå ut med hunden, eller vad de nu ville göra.

Frågan var hur de skulle samarbeta nu när de inte kunde träffas i mötesrum längre. Men då kom de på att de kunde både ses och arbeta tillsammans via datorn, och mest populärt blev videomöten.

Med tiden blev det ändå lite tråkigt att aldrig få träffas “på riktigt”. Och videomötena blev snart så många och långa att ingen hade tid att tänka djupt eller arbeta fokuserat längre.

Så en dag var sjukdomen
inte lika farlig längre. Nu
kunde allt återgå till det
normala igen. Glada och
lättade kastade de vuxna
av sig munskydden —
äntligen skulle de få
träffa varandra igen!

Ändå var det få som ville ha det exakt som det var innan. Det ville behålla det som var bra. Som att slippa åka till kontoret varje dag. Då sparade de både tid och miljön blev gladare.

De vuxna var nu fria att
arbeta från den plats som
passade dem själva,
arbetet och planeten bäst.
Och så, mina vänner,
började de vuxna sin resa
mot ”det nya arbetslivet”.
Slutet gott, allting gott!

Så, de vuxna kom på en ny idé – de skulle ta det bästa av det nya och det gamla och skapa ett nytt arbetsliv! De kunde ju ses på samma plats ibland, och ses och samarbeta via datorn annars.

